

Sygn. akt VI P 749/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Beata Young

Protokolant Magdalena Paplińska

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2016 r. w Gdańsku

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o odprawę pieniężną , diety , ryczałty za nocleg

I. powództwo oddała .

II. odstępuje od obciążania powoda kosztami procesu.

III. koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa

Sygn. Akt VI P 749/13

UZASADNIENIE

Powód A. P. wniósł pozew przeciwko pozwanej spółce (...) sp. z o.o. w G. o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 13 650 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 10 2013r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał , iż kwestionuje rozwiązanie umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia ponieważ 30 sierpnia 2013r. pan P. K. przekazał powodowi informacje , że „ w związku z redukcją etatów” oraz że jest to decyzja G. i więcej nic nie wie, wręczył rozwiązanie umowy o pracę jednocześnie zatrudniając dwóch kierowców ponadto w dniu 4 września 2013r. powód znalazł na stronie internetowej ogłoszenie o ofercie zatrudnienia kierowcy przez firmę (...) w związku z dynamicznym rozwojem oddziału w B. – publikacja z dnia 3 września 2013r. , powód wysłał do pozwanego email z pytaniem o dokładniejszą przyczynę zwolnienia , ale nie otrzymał odpowiedzi . Powód wskazał, że podczas pracy u pozwanego był sumienny , uczciwy , dyspozycyjny , miał opinię dobrego pracownika , jednak stanowczo odmawiał wykonywania czynności niezgodnych z przepisami prawa , jak niewkładanie karty kierowcy do tachografu podczas załadunków , podczas załadunku przełączał selektor na inną pracę , a nie na czas odpoczynku , nie podjeżdżał pojazdem bez włożonej karty kierowcy, nie podkładał magnesu , który powodował nierejestrowanie danych w tachografie , nie jeździł na kartę innego kierowcy . Ponadto wskazywał na usterki , awarie oraz inne nieprawidłowości , co było powodem niezadowolenia przez przełożonych powoda . Powód wskazał, że jego przełożeni próbowali na nim wymusić posłuszeństwo , stosowano niejako mobbing , ponieważ takie sytuacje miały miejsce kilka razy w tygodniu , powód prosił o przekazanie mu takich nakazów na piśmie , ale mu odmawiano .

Pozew k. 2-3

W piśmie procesowym z dnia 12 11 2013r. powód rozszerzył pozew i wniósł dodatkowo o zapłatę kwoty 63 574 zł tytułem ryczałtów za noclegi wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 10 2013r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu .

W uzasadnieniu powód wskazał m.i. , iż od 8 10 2012r. do 14 09 2013r. pracując u pozwanego otrzymywał / bez wpisywania dat / do podpisania rozliczenia delegacji oraz ryczałtów za noclegi . Były to dwa podpisy na tej samej stronie i jednej kartce formatu A4, a jednak na konto powoda wpływały tylko należności z delegacji. Wyliczenia ryczałtów za noclegi powód dokonywał na podstawie kart drogowych na podstawie tych samych kart firma naliczała diety i ryczałty za noclegi . 25 09 2013r. powód wysłał do pozwanego prośbę o wypłacenie mu ryczałtów za noclegi , jednak bez żadnej odpowiedzi. 4 11 2013r. powód otrzymał od adwokata M. Ł. list ,w którym poinformował on o wypłaceniu powodowi wszystkich należności oraz ryczałtów za noclegi

Pismo procesowe powoda z dnia 12 11 2013r. k. 29 -31

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 11 2013r. pozwany (...) sp. z o.o. w G. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu .

Pozwana w uzasadnieniu wskazała, iż umowa o prace zawarta z powodem w dniu 1 stycznia 2013r. była umową na czas określony , mającą trwać od dnia 1 stycznia 2013r. do 31 grudnia 2014r. W umowie tej w oparciu o art. 33 kodeksu pracy strony przewidziały możliwość jej wcześniejszego rozwiązania za dwutygodniowym wypowiedzeniem. Aneksiem z dnia 1 stycznia 2013r. do przedmiotowej umowy została zmieniona wysokość wynagrodzenia z 1 500 zł brutto na 1 600 zł brutto. W dniu 30 sierpnia 2013r. powodowi zostało wręczone pismo zawierające oświadczenie pozwanej o rozwiązaniu wskazanej wyżej umowy z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia . Oświadczenie to spełniało wszystkie wymagane przepisami prawa kryteria , w szczególności miało charakter pisemny , jak również zawierało pouczenie o przysługującym pracownikowi prawie odwołania do sądu pracy . Pozwana zaprzeczyła ponadto , aby powód został poinformowany w momencie wręczania oświadczenia pracodawcy o rozwiązaniu umowy o pracę , iż przyczyną jest redukcja etatów . W oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o prace zawartej na czas określony pracodawca nie musi wskazywać przyczyny wypowiedzenia , a kontrola sądu ogranicza się jedynie do badania jego legalności .

Odpowiedź na pozew k. 91-93

W piśmie procesowym z dnia 23 12 2013r. w ustosunkowaniu się do treści pisma procesowego powoda z dnia 12 11 2013r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego .

W uzasadnieniu pozwana wskazała , iż powód otrzymał wszelkie należne mu kwoty ryczałtów za noclegi oraz diet. Wypłaty dokonane zostały w ten sposób , że do wynagrodzenia wypłaconego za miesiąc poprzedni / do 5 tego dnia następnego miesiąca/ dodawana była kwota delegacji o równowartości 700 euro i była to kwota dla powoda na wydatki związane z delegacjami . Dodatkowo każda delegacja rozliczana była na bieżąco w formie gotówkowej zgodnie z karta kierowcy , a odbiór gotówki potwierdzany był przez powoda na rachunku kosztów podróży zwanym zamiennie rozliczeniem delegacji zagranicznej lub rozliczeniem wyjazdu . Z końcem miesiąca po rozliczeniu ostatniej delegacji – powód rozliczał się z pozwaną z ewentualnej nadwyżki lub otrzymywał od pozwanej niedopłatę w formie gotówkowej

Pismo procesowe pozwanego z dnia 23 12 20-13r. k. 186-187

Powód wskazał w piśmie procesowym z dnia 23 12 2015r. , iż zgodnie z wyliczeniem biegłego domaga się 25 310, 17 zł tytułem należności z podróży służbowych – diety i ryczałty za nocleg . Ponadto domaga się 5 473 , 50 zł tytułem odprawy pieniężnej w razie indywidualnego rozwiązania stosunku pracy z przyczyn nie dotyczących pracownika . Podał, że został zwolniony z firmy ponieważ nie zgadzał się z rozliczaniem delegacji niezgodnie z przepisami prawa i pracował zgodnie z ustawą o czasie pracy kierowców.

Pismo powoda z dnia 23 12 2015r. k. 604-605

W piśmie z dnia 29 01 2014r. powód zmienił żądanie pozwu i wniósł :

- o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 5 473 , 5 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od 14 09 2013r. do dnia zapłaty tytułem odprawy w związku z rozwiązaniem stosunku pracy

-o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 3023 , 79 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od 14 09 2013r. do dnia zapłaty tytułem różnicy należnych mu diet

-o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kwoty 21 988, 77 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od 14 09 2013r. do dnia zapłaty tytułem wypłaty należnych ryczałtów za nocleg .

Pismo powoda z dnia 29 01 2014r. k. 270 -273

W kolejnym piśmie z dnia 25 02 2014r. powód :

1. cofnął pozew w zakresie żądania odszkodowania w kwocie 13 650 zł , natomiast wniósł o zasądzenie na jego rzecz odprawy w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w wysokości 5 473, 5 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od 14 09 2013r. do dnia zapłaty

2. wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 3023 , 79 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od 14 09 2013r. do dnia zapłaty tytułem różnicy należnych mu diet

3. cofnął prośbę o uzupełnienie wcześniej złożonego pozwu o nowe fakty i rozszerzenie pozwu z dnia 12 11 2013r. oraz wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kwoty 21 988, 77 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od 14 09 2013r. do dnia zapłaty tytułem wypłaty należnych ryczałtów za nocleg .

pismo powoda z dnia 25 02 2014r. k. 304

Postanowieniem z dnia 7 04 2014r. Sąd Rejonowy (...) w G. umorzył postępowanie w sprawie w zakresie żądania kwoty 55 235 , 23 zł i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1860 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowienie z dnia 7 04 2014r. k. 335 -337

Na rozprawie w dniu 5 02 2016r. powód cofnął pozew o kwotę 6480 , 86 zł .

Oświadczenie powoda na rozprawie w dniu 5 02 2016r. k. 682-683

W kolejnym piśmie procesowym z dnia 6 02 2016r. powód wniósł o zasądzenie :

-5 473 , 5 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od 14 09 2013r. do dnia zapłaty tytułem odprawy w związku z rozwiązaniem stosunku pracy

-302, 97 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od 14 09 2013r. do dnia zapłaty tytułem różnicy należnych mu diet

-18 303 , 28 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od 14 09 2013r. do dnia zapłaty tytułem należnych ryczałtów za noclegi

Łącznie 24 080 zł

Pismo procesowe powoda z dnia 6 02 2016r. k. 688-689

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

W dniu 8 10 2012r. powód zawarł umowę o pracę z pozwanym (...) sp. Z o.o. w G. na okres próbny do 31 12 2012r. , na mocy której powód wykonywał pracę kierowcy kat. C +E , w wymiarze pełnego etatu z wynagrodzeniem 1 500 zł brutto i 1 tygodniowym okresem wypowiedzenia.

Dowód : umowa o pracę z dnia 8 10 2012r. k. B 2/1 akt osobowych

Powód podejmując pracę u pozwanego wskazał, że jest emerytem . Załączył pracodawcy decyzję o przyznaniu emerytury wojskowej z dnia 18 lipca 2006r.

Dowód : Oświadczenie powoda k. B 12/1 akt osobowych, decyzja o przyznaniu emerytury wojskowej k. A 12/1 akt osobowych, akta emerytalne załączone

W dniu 1 01 2013r. powód zawarł umowę o pracę z pozwanym (...) sp. Z o.o. w G. na czas określony do 31 12 2014r. , na mocy której powód wykonywał pracę kierowcy kat. C +E , w wymiarze pełnego etatu z wynagrodzeniem 1 500 zł brutto w umowie strony przewidziały okres wypowiedzenia 2 tygodniowy. W umowie została przyznana kwota ryczałtu za czas dyżuru , nadgodziny i czas pracy nocnej w wysokości 300 zł brutto miesięcznie. Ryczałt będzie ulegał zmniejszeniu do 10 % w przypadku zwolnienia chorobowego.

Dowód : umowa o pracę z dnia 1 01 2013r. k. B 2/2 akt osobowych

W aneksie do umowy o pracę z dnia 1 01 2013r. z powodu zmiany wynagrodzenia minimalnego obowiązują powoda następujące warunki umowy o pracę :

1. Stanowisko : kierowca kat C+E
2. Wynagrodzenie – zasadnicze 1 600 zł
3. Wymiar czasu pracy pełen etat
4. Miejsce wykonywania pracy B.
5. Pozostałe warunki umowy o pracę nie ulegają zmianie

Dowód : aneks do umowy o pracę z dnia 1 01 2013r. k. B2/3 akt osobowych

W okresie wykonywania pracy przez powoda na rzecz pozwanego powód odbył szereg podróży służbowych .

Należności z tytułu podróży służbowych powoda obejmowały diety i ryczałty za noclegi. W podróżach służbowych do (...) powód korzystał z noclegów na promie oraz posiłków na promie opłaconych przez pracodawcę.

Powód część należności otrzymywał na konto bakowe , część w gotówce po zakończeniu podróży służbowej , odbiór należności w postaci diet i ryczałtów za noclegi powód kwitował na rozliczeniach delegacji zagranicznych , rozliczeniach wyjazdów.

Podobnie inni kierowcy wykonujący prace na rzecz pozwanego otrzymywali część należności za pracę – głównie wynagrodzenie na konto bankowe , część w gotówce za pokwitowaniem na rozliczeniach delegacji , rozliczeniach wyjazdów .

W okresie zatrudnienia powód otrzymał następujące kwoty pieniężne przelewem na konto bankowe :

- 5 11 2012r. – 883,88 zł tytułem wynagrodzenia za październik 2012r.

-9 11 2012r. -2 030 zł tytułem wyrównania do wynagrodzenia za październik 2012r.

-5 12 2012r. -3 512, 01 zł –wynagrodzenie 11/2012 ryczałt premia

- 4 01 2013r. -3 131, 26 zł- wynagrodzenie 12 /2012 ryczałt premia
- 5 02 2013r. -3 971, 48 zł- wynagrodzenie 01 /2013 ryczałt premia
- 5 03 2013r. -4 031,33 zł- wynagrodzenie 02 /2013 ryczałt premia
- 5 04 2013r. - 4 401, 75 zł- wynagrodzenie 03 /2013 ryczałt premia
- 2 05 2013r. -4 021, 79 zł- wynagrodzenie 04 /2013 ryczałt premia
- 5 06 2013r. -4 620, 00 zł- wynagrodzenie 05 /2013 rozliczenie delegacji
- 5 07 2013r. -4 439,95 zł- wynagrodzenie 06 /2013 rozliczenie delegacji
- 5 08 2013r. -4 589, 95 zł- wynagrodzenie 07 /2013 rozliczenie delegacji
- 5 09 2013r. -4 379, 95 zł- wynagrodzenie 08 /2013 rozliczenie delegacji
- 4 10 2013r. -1 483 , 64 zł- wynagrodzenie 09 /2013 rozliczenie delegacji ekwiwalent urlopowy
- 22.11 2013r. -88, 18 zł – rozliczenie

Tytułem rozliczenia należności z tytułu podróży służbowych powód otrzymał następujące kwoty

Nr Delegacji	Wyjazd		Przyjazd		Dieta	Ryczałt za nocleg	Razem	Wyjazd zagranicą		Przyjazd zagranicą		Dieta	Ryczałt za nocleg	Razem	Razem				
	Data	Godzina	Data	Godzina				Data	Godzina	Data	Godzina								
(...)	8.10.2012	23:30	9.10.2012	21:15	23.00	34.50	57,50									0.00	57.50		
(...)	10.10.2012	21:00	11.10.2012	20:30	34.50	34.50	69.00									0.00	69.00		
(...)	13.10.2012	20:00	17.10.2012	20:40	34.50	34.50	69.00	14.10.2012	20:10	17.10.2012	20:20	498,00	1426.42	225.33	994.33				
(...)	20.10.2012	25:30	24.10.2012	19:45	34.50	34.50	69.00	21.10.2012	20:10	24.10.2012	20:15	503.23	130.11	933.34	0.00	2.34			
(...)	24.10.2012	21:00	25.10.2012	21:00	34.50	34.50	69.00									0.00	69.00		
(...)	27.10.2012	23:15	31.10.2012	20:45	23.00	34.50	57,50	28.10.2012	20:10	31.10.2012	20:20	506.28	432.72	939.00	996.50				
(...)	6.11.2012	19:30	7.11.2012	19:45	34.50	34.50	69.00									0.00	69,00		

(...)	7.11.2013	14.11.2013	115.00	172,50	287,50	08.11.2019	00	10.11.2013	422,69	289,07	11.71	999,21	
(...)	14.11.2013	18.11.2013	46,00	69,00	115,00	15.11.2019	00	17.11.2013	420,83	287,76	08,61	823,61	
(...)	19.11.2013	24.11.2013	23,00	34,50	57,50	20.11.2019	00	24.11.2013	723,24	570,60	293,84	51,34	

(...)	26.11.2013	30.11.2013	34,50	69,00	103,50	27.11.2019	00	29.11.2013	417,78	285,66	703,44	806,94	
(...)	5.12.2013	10.12.2013	46,00	69,00	115,00	6.12.2019	00	9.12.2013	500,49	277,92	261,04	3,26	
(...)	10.12.2013	12.12.2013	57,50	69,00	126,50					0,00	126,50		
(...)	12.12.2013	15.12.2013	11,50	0,00	11,50	12.12.2019	00	15.12.2013	508,60	434,70	943,30	954,80	
(...)	19.12.2013	22.12.2013	23,00	0,00	23,00	19.12.2019	00	22.12.2013	423,83	344,70	585,53	881,53	
(...)	27.12.2013	31.12.2013	80,50	103,50	184,00	27.12.2019	00	28.12.2013	173,12	123,65	296,77	480,77	
(...)	2.01.2014	5.01.2014	23,00	34,50	57,50	3.01.2019	00	5.01.2014	339,07	289,80	28,87	686,37	
(...)	9.01.2014	13.01.2014	23,00	34,50	57,50	9.01.2019	00	12.01.2014	502,70	429,66	932,36	989,86	
(...)	16.01.2014	17.01.2014	46,00	34,50	80,50					0,00	80,50		
(...)	19.01.2014	23.01.2014	34,50	34,50	69,00	20.01.2019	00	23.01.2014	504,28	431,01	935,29	1.004,29	
(...)	29.01.2014	1.02.2014	23,00	0,00	23,00	29.01.2019	00	1.02.2014	441,29	378,25	819,54	842,54	
(...)	4.02.2014	13.02.2014	69,00	103,50	172,50	5.02.2019	00	11.02.2014	1.222,05	2.061,97	1.146,65		
(...)	16.02.2014	20.02.2014	34,50	34,50	69,00	17.02.2019	00	20.02.2014	561,78	374,52	936,30	1.005,30	
(...)	28.02.2014	11.03.2014	255,00	360,00	615,00	3.03.2019	00	6.03.2014	689,60	760,81	365,68	980,68	
(...)	12.03.2014	20.03.2014	90,00	90,00	180,00	13.03.2019	00	19.03.2014	1.255,80	130,22	386,25	66,02	
(...)	23.03.2014	27.03.2014	90,00	90,00	180,00	24.03.2019	00	26.03.2014	342,59	250,67	593,26	773,26	

(...)	5.08.2013	10	14.08.2013	15	90.00	135.00	225.00	06.08.2013	10	12.08.2013	15	1.464.12	110.33	574.45	799,45
(...)	19.08.2013	30	29.08.2013	190	165.00	225.00	390.00	22.08.2013	30	27.08.2013	190	872.38	80.00	872.38	1.262,38
KOREKT A (...)							0.00						638.32	638.32	638.32
RAZEM	18.00	53.444,00	6.362,50					22.127	18.170,5	40.298	466,12				

Kierowcy pracujący u pozwanego , w tym powód , otrzymywali przed wyjazdem zaliczki na podróże , po powrocie z trasy byli rozliczani przez spedytora J. L. lub kierownika K. , oddawali karty drogowe , rozliczali zaliczki .

Dowód : zeznania świadka R. P. k. 411-412 , zeznania świadka P. R. k. 412-413, zeznania świadka P. K. k. 414-416 , zeznania świadka J. L.k. 416-418 , rozliczenia podróży służbowych w oryginale załączone do akt , karty drogowe k. 283, 284 , 285 , 287 , 288 , informacja (...)k. 677-678 , karty drogowe k. 656-676 , opinia biegłego księgowego R. G. k. 583-586 Dowód : potwierdzenia przelewów k. 32-44

Pismem z dnia 27 08 2013r.pozwany (...) sp. Z o.o. w G. wypowiedział powodowi umowę o pracę zawartą w dniu 1 01 2013r. z zachowaniem okresu wypowiedzenia , który wynosi 2 tygodnie zgodnie z art. 33 k.p. – strony przewidują możliwość wcześniejszego rozwiązania umowy za 2-tygodniowym wypowiedzeniem i upływie 14 09 2013r . W okresie wypowiedzenia zobowiązano powoda do wykorzystania przysługującego mu urlopu wypoczynkowego w ilości 6 dni i 2 dni na poszukiwanie pracy.

Przyczyna wypowiedzenia leżała po stronie powoda , powodowi zarzucano brak prawidłowej współpracy zJ. L. . Na miejsce powoda pozwany zatrudnił innego kierowcę.

Dowód : wypowiedzenie umowy o pracę z dnia 27 08 2013r. k. C 1 akt osobowych , zeznania świadka P. K. k. 414- 416, zeznania świadka J. L. k. 416-418 , zeznania M. J. k. 502-503

W dniu 3 09 2013r. pozwany na portalu (...) zamieścił ogłoszenie , w którym wskazał, iż w związku z dynamicznym rozwojem oddziału (...) firmy poszukuje kierowcy KAT C +E z minimalnie 3 letnim doświadczeniem w ruchu międzynarodowym .

Dowód : ogłoszenie k. 11 -12

W dniu 4 09 2013r. powód zwrócił się do pozwanego w email , z prośbą o informację w sprawie zwolnienia go , iż w dniu 30 08 2013r. P. K. przekazał mu informację, że w związku z redukcją etatów oraz że jest to decyzja G. i więcej nic nie wie wręczył powodowi rozwiązanie umowy o pracę , dlatego powód chciałby poprosić o dokładniejszą informację dotyczącą jego zwolnienia. Powód wskazał, iż myśli , że pracował w firmie uczciwie , rzetelnie , był dyspozycyjny , a decyzja o jego zwolnieniu bardzo go zaskoczyła , informacja , o którą prosi pozwoli mu na przyszłość ewentualnie uchronić się od błędów , zachowań , czy innych nieprawidłowości .

Dowód : email powoda z dnia 4 09 2013r. k. 13 wraz z potwierdzeniem k. 14

W dniu 25 września 2013r. powód zwrócił się do pozwanego z prośbą o wypłacenie mu i przelanie na konto ryczałtów za noclegi , ponieważ w okresie pracy w firmie (...) powód podpisywał naliczenia za diety wraz z ryczałtami za noclegi ,

jednak na jego konto wpływały tylko diety . Powód wskazał, że do dnia dzisiejszego nikt mu nie wyjaśnił dlaczego tak się dzieje , a jakiegokolwiek zapytanie w firmie o należności powoda powodowało nerwowość ze strony kierownictwa , a w konsekwencji również zwolnienie powoda .

Dowód : pismo powoda z dnia 25 09 2013r. k. 82

Spedytor J. L. sporządziła rozliczenia zaliczek powoda na drukach KP

Kp	Data kp	Kwota	Treść
(...)	28.03.2013	2.295,99	zwrot zaliczki
(...)	25.02.2013	2.538,86	zwrot zaliczki
(...)	29.04.2013	2.732,06	zwrot zaliczki
(...)	29.05.2013	2.463,60	zwrot zaliczki
(...)	1.07.2013	2.522,03	zwrot zaliczki
(...)	2.08.2013	2.664,96	zwrot zaliczki
(...)	29.08.2013	2.795,06	zwrot zaliczki
(...)	24.09.2013	2.699,81	zwrot zaliczki
(...)	24.09.2013	550,14	zwrot zaliczki
RAZEM	21.262,51		

Dowód : dowody KP k. 379-383 , zeznania świadka J. L. k. 416-418

Ponownie powód zwrócił się do pozwanego z prośbą o wypłacenie mu ryczałtów za noclegi w piśmie z dnia 29 10 2013r. wysłanym drogą elektroniczną .

Dowód : pismo z dnia 29 10 2013r. k. 83, 84

W piśmie z dnia 4 11 2013r. adwokat M. Ł. z powołaniem się na pełnomocnictwo udzielone przez stronę pozwaną oświadczył, że powód otrzymał wszelkie należne kwoty z tytułu ryczałtów oraz diet.

Dowód : pismo pozwanego z dnia 4 11 2013r. k. 89

Wynagrodzenie miesięczne powoda obliczone jak ekwiwalent za urlop za okres od 1 06 2013r. do 31 08 2013r. wynosiło 2416, 26 zł .

Dowód : zaświadczenie k. 105

Powołany przez sąd biegły księgowy R. G. na sporządził opinię w II wersjach uwzględniających stanowiska obu stron . W wersji pierwszej, przy uwzględnieniu stanowiska powoda (ujętego na k. 502-505), że otrzymywał wynagrodzenie minimalne za pracę oraz diety i ryczałty za noclegi na konto bankowe (k. 32-44), w kwotach 90 zł za dzień w kraju i 120 zł za 1 dzień za granicą; od 1 stycznia 2013 r. - 120 zł za 1 dzień w kraju i 150 zł za 1 dzień za granicą; przy czym podróże służbowe, w jakich uczestniczył powód zgodne były co do zasady z wpisami na rozliczeniach delegacji i rachunkach kosztów podróży załączonych do akt sprawy w oryginale; wykaz podróży i pobrane przez powoda zaliczki ujawniane były w kartach drogowych (k. 15, 62-81); w wersji drugiej przy uwzględnieniu stanowiska pozwanego (ujętego na k. 186-187), że powód otrzymywał wynagrodzenie minimalne za pracę na konto bankowe (k. 32-44), zaś diety i ryczałty za noclegi w gotówce zgodnie z wpisami na rozliczeniach delegacji i rachunkach kosztów podróży załączonych do akt sprawy

W opinii biegły księgowy wskazał :

1. w wersji pierwszej , przy uwzględnieniu stanowiska powoda ujętego na k. 502-505, że otrzymywał wynagrodzenie minimalne za pracę oraz diety i ryczałty za noclegi na konto bankowe w kwotach 90 zł za dzień w kraju i 120 zł za 1 dzień za granicą ; od 1 stycznia 2013r. – 120 zł za 1 dzień w kraju i 150 zł za 1 dzień za granicą ; przy czym podróże służbowe , w jakich uczestniczył powód były zgodne co do zasady z wpisami na rozliczeniach delegacji i rachunkach kosztów podróży załączonych do akt sprawy w oryginale ; wykaz podróży i pobrane przez powoda zaliczki ujawnione były na kartach drogowych / k. 15, 62-81/, powód otrzymał od pozwanego kwotę 45 585, 17 zł / przelewy na konto pkt IV .1. opinii / , podczas , gdy powinien otrzymać wynagrodzenie z listy płac w wysokości 24 234 , 22 zł plus należność za diety i noclegi w kwocie 25 900 , 50 zł .Łącznie powód powinien otrzymać kwotę 50 134 , 72 zł , podczas , gdy otrzymał 45 585, 17 zł Pozwany powinien zapłacić powodowi jeszcze **4 549 , 55 zł** / 50 134, 72 zł – 45 585, 17 zł

2. w wersji drugiej , przy uwzględnieniu stanowiska pozwanego , że powód otrzymywał wynagrodzenie minimalne na konto bankowe , zaś diety i ryczałty za noclegi w gotówce zgodnie z wpisami na rozliczeniach delegacji i rachunkach kosztów podróży załączonych do akt sprawy w oryginale , powód powinien otrzymać 24 234 , 22 zł tytułem wynagrodzenia z listy płac oraz 46 661, 12 zł tytułem diet i ryczałtów za nocleg z delegacji , czyli łącznie 70 895, 34 zł , powód otrzymał kwotę 45 585 , 17 zł tytułem przelewów na rachunek bankowy , 46 661 , 12 zł w gotówce tytułem diet i ryczałtów za nocleg z delegacji oraz zwrócił pozwanemu kwotę 21 262 , 51 zł tytułem zwrotu zaliczek . Łącznie 70 983, 78 zł / 45 585, 17 zł plus 46 661, 12 zł – 21 262, 51 zł / Powód otrzymał o 88 , 44 zł za dużo.

dowód : opinia biegłego księgowego R. G. k. 583-586

Powyższy stan faktyczny sprawy sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w szczególności : zgromadzonych w aktach osobowych powoda , obrazujących przebieg zatrudnienia powoda u pozwanego , których treść nie budzi wątpliwości , dowodów przelewów dokonanych przez pozwanego na rzecz powoda , kwoty przelewów nie były przez powoda kwestionowane , rachunków kosztów podróży w oryginale , rozliczeniach delegacji w oryginale , opatrzonych podpisami powoda potwierdzającymi odbiór należności z tytułu podróży służbowych oraz innych wskazanych przez strony i powołanych powyżej . Dowody te sąd ocenił na mocy art. 245 kodeksu postępowania cywilnego , z którego treści wynika , iż dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Przy czym z uwagi na brak wiarygodnych dowodów potwierdzających stanowisko strony powodowej , sąd dał wiarę dowodom z dokumentów rozliczenia wyjazdów służbowych , rachunków kosztów podróży , rozliczeniom delegacji co do tego , że powód otrzymał należności w nich wskazane , jako że powód pokwitował odbiór tych należności na tychże dokumentach własnym podpisem za cały okres zatrudnienia .

Sąd po części oparł się na zeznaniach świadków i strony pozwanej .

Sąd co do zasady dał wiarę zeznaniom świadka R. P. i P. R. – pracowników pozwanego – kierowców , którzy przedstawili sposób rozliczenia przez pozwanego kierowców , kierowcy przed wyjazdem w trasy pobierali zaliczki , po przyjeździe z trasy byli natomiast rozliczani przez J. L. lub P. K. , na konto bankowe otrzymywali część należności wynagrodzenie , premię , wynagrodzenie za godziny nadliczbowe , a pozostałą część w gotówce , co kwitowali na rozliczeniach wyjazdów służbowych . Zeznania te choć niedokładne pozostają w zgodzie ze stanowiskiem pozwanego w sprawie. Świadkowie nie otrzymywali tak wysokich kwot zaliczek jak powód.

Sąd oparł się w większości na zeznaniach świadków P. K. i J. L. , które pozostawały ze sobą w zgodzie . Zeznania te uzupełniają się po części z zeznaniami świadków wskazanych powyżej.

Świadkowie ci wskazali zgodnie na sposób rozliczania należności z tytułu podróży służbowych powoda, pobieranie przez powoda zaliczek w wysokich kwotach na prośbę samego powoda i przelewem na konto , pobieranie przez powoda części należności w gotówce , po części zaś przekazywanie ich na konto , tak jak to miało miejsce w przypadku innych kierowców pozwanego, z tym , że tylko powód otrzymywał tak wysokie zaliczki . Ponadto świadkowie zgodnie wskazali , iż przyczyna wypowiedzenia powodowi umowy o prace leżała po stronie powoda.

Sąd z ostrożnością potraktował jednak zeznania tychże świadków w zakresie zwracania przez powoda kwot zaliczek i wypisywania przez J. L. dowodów KP k. 379-383 w momencie zwrotu, albowiem zeznania te są niejasne i po części nielogiczne w zakresie zwracania przy rozliczeniu delegacji powoda tak wysokich kwot , jakie widnieją na dowodach KP przez powoda w gotówce i jednocześnie rozliczanie powoda z kwot delegacji służbowych k. 417 i wypłacanie też gotówki w tym samym momencie przez świadka J. L., co przedstawia się jako niezwykle czasochłonny i zagmatwany proces rozliczeń , sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego ; w ocenie sądu uznać należy , iż strony posiadały określone zwyczaje w zakresie rozliczania kwot należności z tytułu podróży służbowych i zaliczek , których nie ujawniły w niniejszym postępowaniu , albowiem jak wynika z opinii i wniosków biegłego sądowego , jak i z uwagi na chwiejność stanowiska powoda i wielokrotne zmienianie wartości żądania należności z tytułu podróży służbowych, niez uwzględnienie przez powoda do chwili podniesienia przez pozwanego zarzutów kwot nienależnych k. 613 i nast. odnośnie podróży powoda do (...) , podpisywanie wielokrotne pobrania należności w gotówce z tytułu podróży służbowych na odpowiednich drukach rozliczeń i rachunków dołączonych do akt sprawy , nie sposób uznać ani sposobu przedstawionego przez powoda , ani też żmudnego rozliczania zwrotu zaliczek przedstawionego przez świadka J. L. ; jednak z uwagi na kwitowanie przez powoda odbioru należności z tytułu podróży służbowych w postaci diet i ryczałtów za noclegi , uznać w ocenie sądu należy , iż należności te zostały rozliczone , skoro powód odbiór należności z tego tytułu kwitował a o rozliczenie diet i ryczałtów za noclegi zwrócił się dopiero po ustaniu zatrudnienia. Powód nie przedstawił dowodów o treści obiektywnej , z których wynikałoby , że nie otrzymywał on kwot diet i ryczałtów za nocleg w gotówce , które to pobranie kwitował wielokrotnie własnoręcznymi podpisami na odpowiednich drukach dołączonych do akt sprawy w oryginale.

Sąd nie oparł się na zeznaniach świadka A. M. dyrektora ds. operacyjnych pozwanego i uznał je w większości za niewiarygodne , świadek posiadała wiedzę co do przedmiotu postępowania w większości od innych osób, albo w ogóle nie posiadała takiej wiedzy i nie znała przebiegu czynności z udziałem powoda dotyczących rozliczania delegacji służbowych , podała jedynie , że jak otrzymywała dokumenty dotyczące rozliczenia delegacji to w większości był już na nich podpis powoda oraz w zakresie wypowiedzenia powodowi umowy o pracę , to przyczyna leżała po stronie powoda , które to zeznania te w części wskazanej uznać należało za wiarygodne , gdyż były zgodne z zeznaniami świadka J. L. i P. K. .

Sąd nie oparł się również na zeznaniach świadka D. K. i w większości nie dał wiary zeznaniom tego świadka , albowiem jego zeznania są sprzeczne z zeznaniami świadków R. P. i P. R. , ponadto świadek z tego , że całość należności on sam otrzymywał na konto bankowe wysuwa generalny wniosek , iż było tak w przypadku wszystkich kierowców , nie podaje natomiast , aby uczestniczył przy rozliczeniach delegacji innych kierowców , ani aby uczestniczył w rozmowach pomiędzy przedstawicielami pozwanego a innymi kierowcami. Wątpliwości ponadto budzi to , że świadek przed przesłuchaniem kontaktował się ze stronami ,co może mieć wpływ na treść zeznań k. 491 in fine

Sąd w większości okoliczności spornych nie dał wiary zeznaniom powoda i nie oparł się na nich , albowiem powód po pierwsze kwitował odbiór należności z tytułu podróży służbowych w gotówce na odpowiednich drukach rozliczeń podróży służbowych załączonych w oryginale do akt sprawy, a więc zdawał sobie sprawę ze składanych podpisów pod rozliczeniami i nie przedstawił dowodów na domaganie się odpowiednich rozliczeń do chwili ustania zatrudnienia , po drugie jak wynika z opinii biegłego księgowego nie potrafił również logicznie wyjaśnić swojego stanowiska w zakresie żądania pozwu z tytułu należności z podróży służbowych , zmieniając wielokrotnie stanowisko w sprawie i nawet po sporządzeniu opinii przez biegłego księgowego najpierw stwierdził , że zgadza się z opinią sporządzoną w wersji pierwszej , po czym zaczął zgłaszać żądania zgodnie z wyliczeniami biegłego w wersji drugiej , która sporządzona była zgodnie ze stanowiskiem strony pozwanej , nie zgłosił natomiast zarzutów do opinii w wersji I , która dotyczyła rozliczenia według stanowiska strony powodowej , wskazując wręcz , że akceptuje kwotę wskazaną przez biegłego w wersji I k. 604 .

Sąd jednak dał wiarę powodowi w zakresie tego , że dowody KP sporządzane przez świadka J. L., nie były sporządzane w momencie rozliczania powoda z odbytych podróży służbowych z uwagi na brak logicznych i spójnych wyjaśnień świadka w tym zakresie i ich sprzeczność z zasadami doświadczenia życiowego . Uznać należy w takiej sytuacji w ocenie sądu , iż strony dokonywały takiego rozliczenia zaliczek , którego nie chcą w niniejszym postępowaniu wyjawić , a stanowisko powoda z uwagi na jego labilność i brak jednoznacznego sprecyzowania roszczeń nie zasługuje na uwzględnienie.

Podobnie w zakresie żądania przez powoda odprawy pieniężnej stanowisko powoda jest niezrozumiałe , albowiem sam powód wskazuje , iż przyczyna rozwiązania stosunku pracy leżała po jego stronie , a nie że była przyczyną nie dotyczącą pracownika.

Sąd oparł się na zeznaniach prezesa pozwanego M. J. i dał im wiarę co do zasady jako zgodnym z treścią zeznań świadków w zakresie przyczyny rozwiązania z powodem stosunku pracy , zgodnym z treścią rozliczenia wyjazdów służbowych powoda w zakresie żądania diet i ryczałtów za noclegi.

Dowody w postaci wpłat nie zużytych zaliczek k. 379-383 budzą wątpliwości sądu w zakresie tego , że zostały sporządzone rzeczywiście w chwili zwrotu przez powoda zaliczek , gdyż jak w przypadku zeznań świadków P. K. i J. L. , w ocenie sądu jest mało prawdopodobne , aby powód i J. L. w tym samym momencie przekazywali sobie wzajemnie gotówkę w dużych kwotach . Tym samym należało uznać jedynie , że zostały one sporządzone przez J. L. , natomiast nie wiadomo w jakich okolicznościach .

Dowody w postaci rozliczeń podróży służbowych i rachunków kosztów podróży potwierdzają fakt odbycia podróży , czego powód nie kwestionuje oraz dokumentują pobrane kwoty z tytułu podróży służbowych oraz pokwitowanie przez powoda odbioru wskazanych w nich należności z tytułu podróży służbowych , co uznać należy za wiarygodne , albowiem powód złożył na tych dokumentach swoje własnoręczne podpisy , zaś jako osoba posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych posiadał też wiedzę w zakresie tego , co kwituje . Nie przedstawił też wiarygodnych dowodów przeciwnych .

Sąd przy rozstrzygnięciu wziął pod uwagę opinię biegłego ds. księgowości R. G. , sporządzoną w II wersjach , zgodnie ze stanowiskiem strony powodowej oraz zgodnie ze stanowiskiem strony pozwanej.

Walor wiarygodności Sąd przyznał opinii sporządzonej w niniejszej sprawie przez biegłego sądowego . Przedstawiona przez biegłego opinia w ocenie Sądu została sporządzona w sposób rzetelny i z wykorzystaniem specjalistycznej wiedzy. Biegły skrupulatnie przedstawił dane liczbowe i przeprowadził wywód myślowy, dokonując przy tym wnikliwej analizy dokumentacji księgowej . Tok rozumowania przedstawiony przez biegłego należało uznać za logiczny, a nadto konsekwentny. Powyższej opinii Sąd dał wiarę w całości, albowiem biegły w sposób szczegółowy przedstawił wyliczenia należności z tytułu podróży służbowych powoda , jakie stały się podstawą wniosków w nich wskazanych, odwołując się do konkretnych danych z akt sprawy . Biegły dysponował również odpowiednią wiedzą i doświadczeniem predestynującym ich do wydania przedmiotowej opinii. Wnioski wyciągane przez biegłego uznać należało za zgodne

z zasadami logicznego rozumowania i wiedzy zawodowej. Zdaniem Sądu biegły rzetelnie wykonał swoje obowiązki. Podkreślenia wymaga przy tym, że opinie biegłych sądowych, tak jak inne dowody podlegają ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., jednakże odróżniają je szczególne kryteria oceny. Należą do nich zgodność przedstawionych wniosków z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Sąd dokonując oceny przedmiotowej opinii posiłkował się właśnie wskazanymi kryteriami.

Strony nie kwestionowały przy tym opinii sporządzonej przez biegłego w 2 wersjach – zgodnie ze stanowiskiem strony powodowej i zgodnie ze stanowiskiem strony pozwanej .

Zgodnie ze stanowiskiem strony powodowej biegły wskazał, iż pozwanemu pozostało do zapłaty jeszcze 4 549 , 55 zł . W ustosunkowaniu się do opinii biegłego księgowego powód wskazał, iż biegły **w ocenie powoda dokonał właściwych wyliczeń i potwierdził** tym samym prawdziwość powoda oraz sposób wyliczenia należności w pozwanej firmie . **Różnica kwoty otrzymanej od kwoty , którą powód powinien otrzymać to 4 549, 55 zł z pkt IV -6 opinii jest kwotą do zaakceptowania** zważywszy na manipulację pozwaną oraz zawilóść dokumentacji . Przy uwzględnieniu wersji drugiej i tego , że powód otrzymał za dużo o 88, 44 zł, wskazuje to na to, że pozwana firma robiła wszystko , ażeby wszystko zgadzało się w dokumentach firmy , tworzyła fikcyjne dowody wypłat, poprawiała trzykrotnie druki RMUA nie regulując z powodem wcześniej odebranych składek ZUS oraz podatku , przenosiła składowe z list płac na inne należności.

Powód wskazał, że kwota , jaką powinien otrzymać to 70 895, 34 zł , jaka podaje biegły w pkt IV -7 opinii , pomniejszonej o kwotę otrzymaną 45 585 , 17 zł z pkt IV -1 opinii przelewem , powód nadmieniał , że nie otrzymywał żadnych innych należności , pozostaje do zapłaty 25 310, 17 zł jaką jeszcze pozwana powinna powodowi wypłacić. Powód wskazał, iż domaga się bez kwoty odprawy 3023, 79 zł tytułem różnicy diet + 21 988, 77 zł tytułem ryczałtów za noclegi , łączna kwota to 25 012 , 56 zł ; różnica pomiędzy wyliczeniem biegłego a powoda na niekorzyść powoda to 297 , 61 zł.

k. 604-605

W ustosunkowaniu się do opinii biegłego strona pozwana strona pozwana zakwestionowała wersję pierwszą opinii , uwzględniającą stanowisko powoda. Druga wersja zgodna jest co do zasady ze stanowiskiem pozwanej , powód otrzymał od pozwanej większą kwotę aniżeli była mu należna , wobec czego po stronie powoda istnieje obowiązek zwrotu uzyskanej kwoty na rzecz pozwanej .

Ponadto pozwana wskazała ,iż nienależnie otrzymana przez powoda kwota znacznie przewyższa kwotę wskazaną przez biegłego sądowego. Strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko odnośnie tego , że powód otrzymywał **diety i ryczałty za noclegi w gotówce zgodnie z wpisami na rozliczeniach delegacji i rachunkach kosztów podróży załączonych do akt sprawy** . Krajem docelowym podczas podróży udokumentowanej poleceniem wyjazdu nr (...)było (...), wobec czego powód korzystał podczas podróży z promu . Podczas podróży powód miał zapewnione dwa posiłki – kolację i śniadanie . Tym samym od pierwszej z diet wypłaconych tytułem zwrotu kosztów utrzymania w podróży zagranicznej zgodnie z prawem jest odjęcie 30% w związku z otrzymaną przez powoda kolacją oraz 15% w związku z otrzymanym śniadaniem w oparciu o przepis § 5 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju , w tej samej podróży powrotnej powód na pokładzie promu powód otrzymywał również śniadanie i obiad , zatem kolejny raz od wyliczonej w opinii przez biegłego kwoty należy odjąć 15 % oraz 30 % wartości diety. Powód w czasie analizowanej podróży jeden raz korzystał z noclegu opłaconego i zapewnionego przez pracodawcę , a zatem nie przysługiwał mu ryczałt za nocleg – wobec czego za podróż tą powstała nadpłata w kwocie 615, 90 (...), tj. 294, 71 zł. Analogiczna sytuacja miała miejsce w odniesieniu do innych podróży służbowych. wykonywanych przez powoda.

Delegacja nr (...) – 615 , 90 (...) tj. 294, 71 zł

Delegacja nr (...) -615,90 (...) tj. 294, 34 zł

Delegacja nr (...) -615,90 (...) tj. 294, 34 zł

Delegacja nr(...) -315,90 (...) tj. 152, 90 zł

Delegacja nr (...) -615,90 (...) tj. 295, 57 zł

Delegacja nr (...) -615,90 (...) tj. 294, 71 zł

Delegacja nr (...) -315,90 (...) tj. 149, 86 zł

Delegacja nr (...) -615,90 (...) tj. 294, 34 zł

Delegacja nr (...) -915,90 (...) tj. 427 , 08 zł

Delegacja nr (...) -915,90 (...) tj. 432 , 30 zł

Delegacja nr (...) -615,90 (...) tj. 298 , 28 zł

Delegacja nr (...) -615,90 (...) tj. 294 , 03 zł

Delegacja nr (...) -615,90 (...) tj. 294 , 95 zł

Delegacja nr (...) -863,10 (...) tj. 428 , 96 zł

Delegacja nr (...) -413,10 (...) tj. 204 , 77 zł

Delegacja nr (...) - (...) ,10 (...) tj. 632 , 91 zł

Delegacja nr (...) -413,10 (...) tj. 201 , 96 zł

Delegacja nr (...) - (...) ,10 (...) tj. 646 , 05 zł

Delegacja nr (...) -863,10 (...) tj. 424 , 99 zł

Delegacja nr (...) -863,10 (...) tj. 429 , 13 zł

Delegacja nr(...) - (...) ,10 (...) tj. 647 , 75 zł

Łącznie strona pozwana wskazała, iż ogólna suma nadpłaconych należności w okresie zatrudnienia wobec powoda wyniosła 7 524, 58 zł (7 436, 14 zł z powyższych tabel i 88, 44 zł z opinii biegłego)

Jednocześnie z ostrożności procesowej strona pozwana zgłosiła zarzut potrącenia wskazanej kwoty 7 524 , 58 zł z wierzycielnością powoda wobec pozwanej.

Pismo pozwanego k. 613-620 , pełnomocnictwo k. 621

W piśmie procesowym z dnia 14 stycznia 2016r. strona pozwana po dokonaniu przeliczenia należności wskazała kwotę 7 164 , 37 zł jako kwotę nadpłaconych należności z tytułu podróży powoda do (...) (7 075 , 93 zł oraz 88 , 44 zł z opinii biegłego)

Pismo strony pozwanej z dnia 14 01 2016r. k. 646 -655

Powód w ustosunkowaniu się do powyższego stanowiska wskazał, iż się z nim zgadza poza 3 delegacjami , cofnął pozew o kwotę 6480 , 86 zł .

Oświadczenie powoda na rozprawie w dniu 5 02 2016r. k. 682-683

Ponadto sąd oddalił wnioski dowodowe zgłoszone przez powoda k. 479-480 , wnioski te były spóźnione i spowodowałyby nieuzasadnione przedłużenie postępowania w sprawie / art. 217§ 2 k.p.c./ .

Sąd zważył co następuje :

Sąd, zważył ,iż powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności oddaleniu podlegało powództwo w zakresie żądania odprawy pieniężnej , albowiem z dowodów zgromadzonych w sprawie nie wynika ,aby rozwiązanie stosunku pracy miało miejsce z przyczyn niedotyczących powoda , co więcej nawet sam powód wskazuje , iż rozwiązanie stosunku pracy miało miejsce z przyczyn leżących po jego stronie , a jego stanowisko pracy nie zostało zlikwidowane , na miejsce powoda zatrudniono nowego kierowcę.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. **o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników / Dz U Nr 90, poz. 844 ze zmianami /** Przepisy ustawy stosuje się w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników stosunków pracy **z przyczyn niedotyczących pracowników, w drodze wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę, a także na mocy porozumienia stron**, jeżeli w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolnienie obejmuje co najmniej:

- 1) 10 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia mniej niż 100 pracowników,
 - 2) 10% pracowników, gdy pracodawca zatrudnia co najmniej 100, jednakże mniej niż 300 pracowników,
 - 3) 30 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia co najmniej 300 lub więcej pracowników
- zwanego dalej "grupowym zwolnieniem".

2. Liczby odnoszące się do pracowników, o których mowa w ust. 1, obejmują pracowników, z którymi w ramach grupowego zwolnienia następuje rozwiązanie stosunków pracy z inicjatywy pracodawcy na mocy porozumienia stron, jeżeli dotyczy to co najmniej 5 pracowników.

informacje o jednostce

Art. 10 ust 1 wskazanej ustawy stanowi , przepisy art. 5 ust. 3-6 **i art. 8 stosuje się odpowiednio** w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników stosunków pracy **z przyczyn niedotyczących pracowników, jeżeli przyczyny te stanowią wyłączny powód uzasadniający wypowiedzenie stosunku pracy lub jego rozwiązanie na mocy porozumienia stron**, a zwolnienia w okresie nieprzekraczającym 30 dni obejmują mniejszą liczbę pracowników niż określona w art. 1.

2. W przypadku określonym w ust. 1 pracodawca może rozwiązać stosunki pracy, w drodze wypowiedzenia, z pracownikami, których stosunek pracy podlega z mocy odrębnych przepisów szczególnej ochronie przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem i wobec których jest dopuszczalne wypowiedzenie stosunku pracy w ramach grupowego zwolnienia, pod warunkiem niezgłoszenia sprzeciwu przez zakładową organizację związkową w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o zamierzonym wypowiedzeniu.

3. Pracodawca może wypowiedzieć warunki pracy i płacy pracownikom, o których mowa w ust. 2, jeżeli z przyczyn określonych w ust. 1 nie jest możliwe dalsze ich zatrudnianie na dotychczasowych stanowiskach pracy. W takim przypadku stosuje się art. 38 Kodeksu pracy.

4. Jeżeli wypowiedzenie warunków pracy i płacy w okolicznościach określonych w ust. 3 powoduje obniżenie wynagrodzenia, pracownikom przysługuje, przez okres nieprzekraczający 6 miesięcy, dodatek wyrównawczy

obliczony według zasad wynikających z Kodeksu pracy. Prawo do dodatku wyrównawczego nie przysługuje pracownikom, których szczególna ochrona przed wypowiedzeniem umowy o pracę wynika z art. 41 Kodeksu pracy.

5. Przepisów ust. 1-4 nie stosuje się do pracowników będących posłami, senatorami lub radnymi, w okresie, w którym ich stosunek pracy podlega z mocy odrębnych przepisów szczególnej ochronie przed wypowiedzeniem lub rozwiązaniem.

Podstawową przesłanką stosowania art. 10 u.z.g. **jest konieczność rozwiązania stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracownika, jeżeli przyczyny te stanowią wyłączny powód uzasadniający wypowiedzenie stosunku pracy lub jego rozwiązanie na mocy porozumienia stron.** Jest poza dyskusją, iż w sferze przedmiotowej przepis ten ma zastosowanie do wypowiedzeń definitywnych i porozumień zawieranych z inicjatywy pracodawcy o rozwiązaniu stosunku pracy.

Jeżeli chodzi o pojęcie przyczyn¹⁸⁴ niedotyczących pracownika¹⁸⁵, to analogiczne zastosowanie mają w tej kwestii wywoły zamieszczone w pkt 2.1 komentarza do art. 1 omawianej ustawy. W gospodarce funkcjonującej w oparciu o założenia zbliżone do wolnorynkowych w praktyce stosunków przemysłowych mają one zazwyczaj wymiar ekonomiczno-finansowy, organizacyjno-strukturalny bądź technologiczno-ekologiczny. W praktyce najczęściej przyczyną zwolnienia jest likwidacja stanowiska pracy. Z judykatury Sądu Najwyższego¹⁸⁶ można tutaj przykładowo przywołać sytuację, w której powierzenie przez pracodawcę obowiązków głównego księgowego zatrudnionego w ramach stosunku pracy osobie wykonującej jego zadania na podstawie umowy cywilnoprawnej stanowi likwidację stanowiska pracy. Również innego rodzaju peregrynacje organizacyjne wiążące się z redukcją etatów są podstawą rozwiązania stosunku pracy. Muszą być one jednak konkretne i rzeczywiste. W tym miejscu warto zaakcentować, że przyczyną rzeczywistą jest nie tylko ta, która istnieje w chwili złożenia pracownikowi oświadczenia woli, ale także ta, która ma się spełnić w nieodległym terminie, a tym bardziej taka, która się w tym terminie spełnia¹⁸⁷. Istnienie stanowiska pracy w dniu wypowiedzenia umowy o pracę nie jest zatem równoznaczne z brakiem rzeczywistej przyczyny, o ile w późniejszym okresie stanowisko to zostało faktycznie zlikwidowane¹⁸⁸. Artykuł 10 u.z.g. nie ma zastosowania, jeżeli przyczyna rozwiązania stosunku pracy tkwi w statusie bądź zachowaniu pracownika¹⁸⁹. Należy wówczas stosować przepisy kodeksu pracy. W tym kontekście warto wskazać na trafny pogląd Sądu Najwyższego sformułowany w wyroku z dnia 27 lutego 1997 r., I PKN 20/97¹⁹⁰, że klauzula generalna zawarta w art. 45 k.p. odnosi się do wszystkich wypowiedzeń umów na czas nieokreślony, a więc także do wypowiedzeń dokonanych z przyczyn dotyczących pracodawcy. Na podstawie tegoż przepisu sąd pracy może oceniać prawidłowość postępowania pracodawcy w zakresie doboru pracowników przewidzianych do zwolnienia także w trybie indywidualnym.

Kryterium negatywne przyjęte w ustawie o zwolnieniach grupowych jako podstawa jej stosowania sprawia, że katalog przyczyn zwolnień grupowych jest bardzo szeroki¹¹. Nie sposób go precyzyjnie zdefiniować. W uproszczeniu można jednak przyjąć, że są to przyczyny dotyczące pośrednio bądź bezpośrednio pracodawcy. Mogą mieć one zróżnicowany charakter, począwszy od ekonomiczno-finansowych, poprzez organizacyjno¹²-strukturalne, skończywszy na technologiczno-ekologicznych. Jak ujął to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 marca 2009 r., I PK 185/08¹³, mogą być one mniej lub bardziej istotne.

W warunkach gospodarczych zbliżonych do wolnorynkowych nader częstą przyczyną zwolnień grupowych jest konieczność ograniczenia produkcji bądź usług wynikających ze zmniejszenia popytu. Trudności w zbyciu towarów bądź sprzedaży usług zmuszają wielokroć pracodawców do szukania oszczędności w sferze personalnej. Skutkuje to zmianami organizacyjno-strukturalnymi w wymiarze wewnątrzzakładowym, co pociąga za sobą redukcję zbędnych bądź niewydajnych stanowisk pracy. W tym kontekście warto przywołać stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 października 1998 r., I PKN 393/98¹⁴, zgodnie z którym dla uznania zasadności wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę na skutek zmniejszenia zatrudnienia z przyczyn ekonomicznych nie jest wymagane uprzednie wprowadzenie zmian w regulaminie i schemacie organizacji zakładu pracy. Jednak sama zmiana nazw stanowisk pracy, przy zachowaniu zakresu czynności, nie uzasadnia wypowiedzenia umowy o pracę z

przyczyn nietoczących pracowników, polegających na zmianach organizacyjnych związanych z restrukturyzacją pracodawcy¹⁵.

W tym miejscu godzi się zaakcentować, że zmiany organizacyjne nie mogą być u pracodawcy pozorne i służyć tylko za pretekst do rozwiązania stosunku pracy. Likwidacja stanowiska musi mieć charakter faktyczny, co oznacza, że na likwidowane miejsce nie zostanie zatrudniony nowy pracownik. W tym kierunku podąża też judykatura Sądu Najwyższego. Przykładowo można tu wskazać wyrok z dnia 8 kwietnia 1998 r., I PKN 32/98¹⁶, w którym przyjęto, że funkcjonowanie obsługi finansowania stanu zatrudnienia w tym zespole może wskazywać na pozorność likwidacji stanowisk pracy. W procesie ocena pozorności likwidacji stanowiska pracy należy do kompetencji sądu pracy i polega na porównaniu warunków zatrudnienia na nowym stanowisku z tymi warunkami na stanowisku zlikwidowanym¹⁷.

Inną przyczyną zwolnień z przyczyn nietoczących pracownika jest zjawisko dekoncentracji produkcji. W krajach, gdzie koszty pracy są wysokie, pracodawcy przenoszą produkcję do innego regionu w celu optymalizacji kosztów. Tego rodzaju zjawisko w dobie globalizacji stosunków ekonomiczno-finansowych w sferze stosunków pracy jest czymś naturalnym. Również procesy automatyzacji i informatyzacji potęgują niebezpieczeństwo masowych zwolnień pracowników.

Z punktu widzenia art. 1 u.z.g.¹⁸ nie jest istotne, czy zwolnienia następują z winy pracodawcy, który niewłaściwie zarządził przedsiębiorstwem, czy też są następstwem okoliczności od niego niezależnych. W tym drugim przypadku w rachubę wchodzi cały splot zróżnicowanych czynników o charakterze obiektywnym. Z jednej strony mogą mieć one charakter losowy (np. klęska żywiołowa), z drugiej zaś charakter finansowy (np. wysokie koszty pozyskania kredytów, ryzyko kursowe), gospodarczy (np. recesja) bądź polityczny (np. sankcje ekonomiczne wobec kraju importera towarów). W tym kontekście uprawniona wydaje się konstatacja, że przyczyną uzasadniającą wypowiedzenie stosunku pracy w ramach komentowanej ustawy o zwolnieniach grupowych są wszelkie inne czynniki - poza statusem pracownika - rzutujące na potrzebę świadczenia pracy na rzecz konkretnego pracodawcy. W praktyce ich enumeratywne wyliczenie jest niemożliwe.

Przyczynami zwolnień grupowych są też upadłość¹⁹ bądź likwidacja pracodawcy. W tym pierwszym przypadku jest nią data wydania postanowienia sądu o ogłoszeniu upadłości. Jeżeli natomiast chodzi o likwidację pracodawcy, polega ona na wyeliminowaniu go z obrotu prawnego. Istotą likwidacji nie jest więc utrata podmiotowości prawnej, a funkcjonalna likwidacja prowadzonego przezeń zakładu pracy²⁰. komentarz Krzysztofa Barana

Art. 8. Ust.1 ustawy z 13 03 20003r. stanowi , iż pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku **pracy w ramach grupowego zwolnienia, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości:**

- 1)jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 2 lata;
- 2)dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy od 2 do 8 lat;
- 3)trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy ponad 8 lat.

2. Przy ustalaniu okresu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 36 § 1¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

3. Odprawę pieniężną ustala się według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

4. Wysokość odprawy pieniężnej nie może przekraczać kwoty 15-krotnego minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu rozwiązania stosunku pracy.

Z uwagi na fakt, iż przyczyna rozwiązania stosunku pracy powoda nie była przyczyną nie dotyczącą pracownika, powództwo o odprawę pieniężną podlega oddaleniu na mocy art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 marca 2003r. powołanej powyżej a contrario.

W zakresie żądań powoda diet oraz ryczałtów za nocleg powództwo również nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 21 a ustawy z dnia 16 04 2004r. o czasie pracy kierowców / Dz.U.2012.1155 / Kierowcy w podróży służbowej, przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem tego zadania służbowego, ustalone na zasadach określonych w **przepisach art. 77⁵ § 3-5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.) , zas zgodnie z art. 2 pkt 7 ustawy -podróż służbowa – to każde zadanie służbowe polegające na wykonywaniu, na polecenie pracodawcy:**

a)przewozu drogowego poza miejscowość, o której mowa w pkt 4 lit. a, lub

b) wyjazdu poza miejscowość, o której mowa w pkt 4 lit. a, w celu wykonania przewozu drogowego. / pkt a) oznacza siedzibę pracodawcy, na rzecz którego kierowca wykonuje swoje obowiązki, oraz inne miejsce prowadzenia działalności przez pracodawcę, w szczególności filie, przedstawicielstwa i oddziały,

Zgodnie z treścią powyższej regulacji powód odbywał w okresie zatrudnienia u pozwanego podróże służbowe krajowe i zagraniczne do S., N., F., C., N., B. i D. .

Pozwany obowiązany był wypłacać powodowi należności z tytułu podróży służbowych.

Kodeks pracy w Art. 77⁵. § 1 stanowi, iż pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową.

§ 2. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz warunki ustalania należności przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju. Rozporządzenie powinno w szczególności określać wysokość diet, z uwzględnieniem czasu trwania podróży, a w przypadku podróży poza granicami kraju - walutę, w jakiej będzie ustalana dieta i limit na nocleg w poszczególnych państwach, a także warunki zwrotu kosztów przejazdów, noclegów i innych wydatków.

§ 3. Warunki wypłacania należności z tytułu podróży służbowej pracownikowi zatrudnionemu u innego pracodawcy niż wymieniony w § 2 określa się w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie wynagradzania albo w umowie o pracę, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu wynagradzania.

§ 4. Postanowienia układu zbiorowego pracy, regulaminu wynagradzania lub umowy o pracę nie mogą ustalać diety za dobę podróży służbowej na obszarze kraju oraz poza granicami kraju w wysokości niższej niż dieta z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju określona dla pracownika, o którym mowa w § 2.

§ 5. W przypadku gdy układ zbiorowy pracy, regulamin wynagradzania lub umowa o pracę nie zawiera postanowień, o których mowa w § 3, pracownikowi przysługują należności na pokrycie kosztów podróży służbowej odpowiednio według przepisów, o których mowa w § 2.

W okresie spornym obowiązywały przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. **w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju.** (Dz. U. z dnia 30 grudnia 2002 r.)

§ 2. Z tytułu podróży, odbywanej w terminie i w państwie określonym przez pracodawcę, pracownikowi przysługują:

1) diety;

2) zwrot kosztów:

a) przejazdów i dojazdów,

b) noclegów,

c) innych wydatków, określonych przez pracodawcę odpowiednio do uzasadnionych potrzeb.

§ 3. Czas pobytu pracownika poza granicami kraju liczy się przy podróży środkami komunikacji:

1) lądowej - od chwili przekroczenia granicy polskiej w drodze za granicę do chwili przekroczenia granicy polskiej w drodze powrotnej do kraju;

2) lotniczej - od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;

3) morskiej - od chwili wyjścia statku (promu) z portu polskiego do chwili wejścia statku (promu) w drodze powrotnej do portu polskiego.

§ 4. 1. Dieta jest przeznaczona na pokrycie kosztów wyżywienia i inne drobne wydatki.

2. Wysokość diety za dobę podróży w poszczególnych państwach jest określona w załączniku do rozporządzenia.

3. Dieta przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży.

4. Dietę oblicza się w następujący sposób:

1) za każdą dobę podróży przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) za niepełną dobę podróży:

a) do 8 godzin - przysługuje 1/3 diety,

b) ponad 8 do 12 godzin - przysługuje 1/2 diety,

c) ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości.

§ 5. 1. Pracownikowi, który otrzymuje za granicą bezpłatne całodzienne wyżywienie lub gdy wyżywienie opłacone jest w cenie karty okrętowej (promowej), przysługuje 25% diety ustalonej zgodnie z § 4 ust. 4.

2. Pracownikowi, który otrzymuje za granicą częściowe wyżywienie, przysługuje odpowiednio na:

1) śniadanie - 15% diety;

2) obiad - 30% diety;

3) kolację - 30% diety;

4) inne wydatki - 25% diety.

3. Pracownikowi, który otrzymuje za granicą ekwiwalent pieniężny na wyżywienie, dieta nie przysługuje. Jeżeli ekwiwalent jest niższy od diety, pracownikowi przysługuje wyrównanie do wysokości należnej diety.

§ 9. 1. Za nocleg przysługuje pracownikowi zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach ustalonego na ten cel limitu określonego w załączniku do rozporządzenia.

2. ⁽²⁾ W razie nieprzedłożenia rachunku za nocleg, pracownikowi przysługuje ryczałt w wysokości 25% limitu, o którym mowa w ust. 1. Ryczałt ten nie przysługuje za czas przejazdu.

3. W uzasadnionych przypadkach pracodawca może wyrazić zgodę na zwrot kosztów za nocleg w hotelu, stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli pracodawca lub strona zagraniczna zapewnia pracownikowi bezpłatny nocleg.

.

§ 13. 1. Pracownik otrzymuje zaliczkę w walucie obcej na niezbędne koszty podróży i pobytu poza granicami kraju.

2. Za zgodą pracownika zaliczka może być wypłacona w walucie polskiej, w wysokości stanowiącej równowartość przysługującej pracownikowi zaliczki w walucie obcej.

3. Rozliczenie kosztów podróży jest dokonywane w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie wymiennej albo w walucie polskiej, w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.

4. Do rozliczenia kosztów podróży pracownik załącza dokumenty (rachunki) potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu (rachunku) nie było możliwe, pracownik składa pisemne oświadczenie o dokonanych wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

ZAŁĄCZNIK do rozporządzenia wskazuje WYSOKOŚĆ DIETY ZA DOBĘ PODRÓŻY ORAZ LIMITU NA NOCLEG W HOTELU

Lp.	Państwo	Waluta	Kwota diety	Kwota limitu na nocleg
1	2	3	4	5
1	Afganistan	USD	41	100
2	Albania	EUR	36	90
3	Algieria	EUR	42	100
4	Andora	jak w Hiszpanii		
5	Angola	USD	51	150

6	Arabia Saudyjska	USD	46	110
7	Argentyna	USD	47	100
8	Armenia	USD	41	80
9	Australia	AUD	87	190
10	Austria	EUR	45	100
11	Azerbejdżan	USD	45	150
12	Bangladesz	USD	40	120
13	Belgia	EUR	45	160
14	Białoruś	USD	45	80
15	Bośnia i Hercegowina	EUR	39	80
16	Brazylia	USD	50	120
17	Bułgaria	EUR	36	80
18	Chile	USD	42	80
19	Chiny	USD	46	110
20	Chorwacja	EUR	36	100
21	Cypr	EUR	33	70
22	Czechy	EUR	33	80
23	Dania	DKK	324	800
24	Egipt	USD	49	110

25	Ekwador	USD	44	110
26	Estonia	EUR	39	90
27	Etiopia	USD	49	95
28	Finlandia	EUR	42	135
29	Francja	EUR	45	120
30	Grecja	EUR	45	104
31	Gruzja	USD	44	150
32	Hiszpania	EUR	48	120
33	Indie	USD	42	110
34	Indonezja	USD	42	110
35	Irak	USD	60	120
36	Iran	EUR	39	95
37	Irlandia	EUR	45	146
38	Islandia	EUR	36	80
39	Izrael	USD	49	120
40	Japonia	JPY	6.900	22.000
41	Jemen	USD	41	110
42	Jordania	USD	38	70
43	Kambodża	USD	42	100
44	Kanada	CAD	67	160

45	Kazachstan	EUR	39	100
46	Kenia	USD	41	90
47	Kirgistan	USD	41	100
48	Kolumbia	USD	41	80
49	Kongo, Demokratyczna Republika Konga	USD	51	140
50	Korea Południowa	EUR	36	110
51	Koreańska Republika Ludowo- Demokratyczna	EUR	36	160
52	Kostaryka	USD	38	100
53	Kuba	EUR	36	80
54	Kuwejt	EUR	39	180
55	Laos	USD	47	70
56	Liban	USD	49	120
57	Libia	EUR	39	80
58	Liechtenstein	jak w Szwajcarii		
59	Litwa	EUR	33	80
60	Luksemburg	jak w Belgii		
61	Łotwa	EUR	48	110
62	Macedonia	EUR	33	70

63	Malezja	USD	42	110
64	Malta	EUR	42	140
65	Maroko	EUR	36	80
66	Meksyk	USD	40	80
67	Moldowa	USD	45	90
68	Monako	jak we Francji		
69	Mongolia	USD	47	100
70	Niderlandy	EUR	42	120
71	Niemcy	EUR	42	103
72	Nigeria	USD	43	150
73	Norwegia	NOK	401	1.200
74	Nowa Zelandia	USD	43	150
75	Pakistan	USD	40	100
76	Panama	USD	42	100
77	Peru	USD	43	110
78	Portugalia	EUR	48	85
79	Republika Południowej Afryki	USD	45	100
80	Rosja	USD	50	130
81	Rumunia	EUR	36	70

82	San Marino	jak we Włoszech		
83	Senegal	EUR	33	80
84	Serbia i Czarnogóra	EUR	36	62
85	Singapur	USD	45	125
86	Słowacja	EUR	33	70
87	Słowenia	EUR	36	80
88	Stany Zjednoczone Ameryki (USA)	USD	46	160
	- w tym Nowy Jork i Waszyngton			200
89	Syria	USD	42	75
90	Szwajcaria	CHF	78	160
91	Szwecja	SEK	351	1.200
92	Tadżykistan	USD	47	120
93	Tajlandia	USD	42	110
94	Tanzania	USD	48	110
95	Tunezja	USD	45	100
96	Turcja	EUR	33	80
97	Turkmenistan	USD	42	120
98	Ukraina	USD	48	100
99	Urugwaj	USD	48	80

100	Uzbekistan	USD	47	150
101	Wenezuela	USD	39	120
102	Węgry	EUR	33	70
103	Wielka Brytania	GBP	32	140
104	Wietnam	USD	42	95
105	Włochy	EUR	42	105
106	Wybrzeże Kości Słoniowej	EUR	33	70
107	Zimbabwe	USD	42	120
108	Zjednoczone Emiraty Arabskie	USD	38	110
109	Państwa inne niż wymienione w lp. 1-108	USD	42	120

Należności z tytułu podróży służbowych krajowych regulowało natomiast rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. **w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.** (Dz. U. z dnia 30 grudnia 2002 r.) , zgodnie z treścią którego **§ 3.** Z tytułu podróży odbywanej w terminie i miejscu określonym przez pracodawcę pracownikowi przysługują diety oraz zwrot kosztów:

- 1) przejazdów;
- 2) noclegów;
- 3) dojazdów środkami komunikacji miejscowej;
- 4) innych udokumentowanych wydatków, określonych przez pracodawcę odpowiednio do uzasadnionych potrzeb.

§ 4. 1. ⁽¹⁾ Dieta jest przeznaczona na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży i wynosi 23 zł za dobę podróży.

2. Należność z tytułu diet oblicza się za czas od rozpoczęcia podróży (wyjazdu) do powrotu (przyjazdu) po wykonaniu zadania, w następujący sposób:

1) jeżeli podróż trwa nie dłużej niż dobę i wynosi:

a) od 8 do 12 godzin - przysługuje połowa diety,

b) ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) jeżeli podróż trwa dłużej niż dobę, za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:

a) do 8 godzin - przysługuje połowa diety,

b) ponad 8 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

1) za czas delegowania do miejscowości pobytu stałego lub czasowego pracownika oraz w przypadkach, o których mowa w § 8;

2) jeżeli pracownikowi zapewniono bezpłatne całodzienne wyżywienie.

§ 7. 1. Za nocleg w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie pracownikowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Pracownikowi, któremu nie zapewniono bezpłatnego noclegu i który nie przedłożył rachunku, o którym mowa w ust. 1, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21 i 7.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje za czas przejazdu, a także jeżeli pracodawca uzna, że pracownik ma możliwość codziennego powrotu do miejscowości stałego lub czasowego pobytu.

§ 8a.⁽³⁾ 1. Na wniosek pracownika pracodawca (przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży.

2. Rozliczenie kosztów podróży przez pracownika jest dokonywane w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.

3. Do rozliczenia kosztów podróży pracownik załącza dokumenty (rachunki) potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu (rachunku) nie było możliwe, pracownik składa pisemne oświadczenie o dokonanych wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

O dnia 1 marca 2013r. kwestie związane z należnościami z tytułu podróży służbowych krajowych i zagranicznych reguluje natomiast rozporządzenie Ministra pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. **w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej** (Dz. U. z dnia 5 lutego 2013 r.), zgodnie z treścią którego **§ 1.** Rozporządzenie określa wysokość oraz warunki ustalania należności przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej:

1) na obszarze kraju, zwanej dalej "podróżą krajową";

2) poza granicami kraju, zwanej dalej "podróżą zagraniczną".

§ 2. Z tytułu podróży krajowej oraz podróży zagranicznej, odbywanej w terminie i miejscu określonym przez pracodawcę, pracownikowi przysługują:

1) diety;

2)zwrot kosztów:

a)przejazdów,

b)dojazdów środkami komunikacji miejscowej,

c)noclegów,

d)innych niezbędnych udokumentowanych wydatków, określonych lub uznanych przez pracodawcę odpowiednio do uzasadnionych potrzeb.

§ 5. 1. Pracownik dokonuje rozliczenia kosztów podróży krajowej lub podróży zagranicznej nie później niż w terminie 14 dni od dnia zakończenia tej podróży.

2. Do rozliczenia kosztów podróży, o których mowa w ust. 1, pracownik załącza dokumenty, w szczególności rachunki, faktury lub bilety potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli przedstawienie dokumentu nie jest możliwe, pracownik składa pisemne oświadczenie o dokonanym wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

3. W uzasadnionych przypadkach pracownik składa pisemne oświadczenie o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów, zwrot innych kosztów podróży lub ich wysokość.

§ 7. 1. Dieta w czasie podróży krajowej jest przeznaczona na pokrycie zwiększonych kosztów żywienia i wynosi 30 zł za dobę podróży.

2. Należność z tytułu diet oblicza się za czas od rozpoczęcia podróży krajowej (wyjazdu) do powrotu (przyjazdu) po wykonaniu zadania służbowego w następujący sposób:

1)jeżeli podróż trwa nie dłużej niż dobę i wynosi:

a)mniej niż 8 godzin - dieta nie przysługuje,

b)od 8 do 12 godzin - przysługuje 50% diety,

c)ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2)jeżeli podróż trwa dłużej niż dobę, za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:

a)do 8 godzin - przysługuje 50% diety,

b)ponad 8 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

1)za czas delegowania do miejscowości pobytu stałego lub czasowego pracownika oraz w przypadkach, o których mowa w § 10;

2)jeżeli pracownikowi zapewniono bezpłatne całodzienne wyżywienie.

4. Kwotę diety, o której mowa w ust. 1, zmniejsza się o koszt zapewnionego bezpłatnego żywienia, przyjmując, że każdy posiłek stanowi odpowiednio:

1)śniadanie - 25% diety;

2)obiad - 50% diety;

3)kolacja - 25% diety.

5. W przypadku korzystania przez pracownika z usługi hotelarskiej, w ramach której zapewniono wyżywienie, przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Za nocleg podczas podróży krajowej w obiekcie świadczącym usługi hotelarskie pracownikowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem, jednak nie wyższej za jedną dobę hotelową niż dwudziestokrotność stawki diety.

2. W uzasadnionych przypadkach pracodawca może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. Pracownikowi, któremu nie zapewniono bezpłatnego noclegu i który nie przedłożył rachunku, o którym mowa w ust. 1, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

4. Ryczałt za nocleg przysługuje, jeżeli nocleg trwa co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21 i 7.

5. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje za czas przejazdu, a także jeżeli pracodawca uzna, że pracownik ma możliwość codziennego powrotu do miejscowości stałego lub czasowego pobytu.

§ 9. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży krajowej pracownikowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli pracownik nie ponosi kosztów dojazdów.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli na wniosek pracownika pracodawca wyrazi zgodę na pokrycie udokumentowanych kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej.

§ 10. Pracownikowi przebywającemu w podróży krajowej trwającej co najmniej 10 dni przysługuje zwrot kosztów przejazdu w dniu wolnym od pracy, środkiem transportu określonym przez pracodawcę, do miejscowości pobytu stałego lub czasowego i z powrotem.

§ 11. Na wniosek pracownika pracodawca przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży krajowej w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

§ 12. Czas podróży zagranicznej liczy się w przypadku odbywania jej środkami komunikacji:

1)lądowej - od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili jej przekroczenia w drodze powrotnej do kraju;

2)lotniczej - od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;

3)morskiej - od chwili wyjścia statku (promu) z ostatniego portu polskiego do chwili wejścia statku (promu) w drodze powrotnej do pierwszego portu polskiego.

§ 13. 1. Dieta w czasie podróży zagranicznej jest przeznaczona na pokrycie kosztów wyżywienia i inne drobne wydatki.

2. Dieta przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży zagranicznej. W przypadku podróży zagranicznej odbywanej do dwóch lub więcej państw pracodawca może ustalić więcej niż jedno państwo docelowe.

3. Należność z tytułu diet oblicza się w następujący sposób:

1) za każdą dobę podróży zagranicznej przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) za niepełną dobę podróży zagranicznej:

a) do 8 godzin - przysługuje 1/3 diety,

b) ponad 8 do 12 godzin - przysługuje 50% diety,

c) ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości.

4. Wysokość diety za dobę podróży zagranicznej w poszczególnych państwach jest określona w załączniku do rozporządzenia.

§ 14. 1. Pracownikowi, któremu zapewniono w czasie podróży zagranicznej bezpłatne, całodzienne wyżywienie, przysługuje 25% diety ustalonej zgodnie z § 13 ust. 3.

2. Kwotę diety zmniejsza się o koszt zapewnionego bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy posiłek stanowi odpowiednio:

1) śniadanie - 15% diety;

2) obiad - 30% diety;

3) kolacja - 30% diety.

3. W przypadku korzystania przez pracownika z usługi hotelarskiej, w ramach której zapewniono wyżywienie, przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Pracownikowi, który otrzymuje w czasie podróży zagranicznej należność pieniężną na wyżywienie, dieta nie przysługuje. Jeżeli należność pieniężna jest niższa od diety, pracownikowi przysługuje wyrównanie do wysokości należnej diety.

§ 16. 1. Za nocleg podczas podróży zagranicznej pracownikowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem, w granicach limitu określonego w poszczególnych państwach w załączniku do rozporządzenia.

2. W razie nieprzedłożenia rachunku za nocleg, pracownikowi przysługuje ryczałt w wysokości 25% limitu, o którym mowa w ust. 1. Ryczałt ten nie przysługuje za czas przejazdu.

3. W uzasadnionych przypadkach pracodawca może wyrazić zgodę na zwrot kosztów za nocleg, stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli pracodawca lub strona zagraniczna zapewniają pracownikowi bezpłatny nocleg.

§ 18. Pracodawca może wyrazić zgodę na zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kg, liczonej łącznie z wagą bagażu opłaconego w cenie biletu, jeżeli podróż zagraniczna trwa ponad 30 dni lub jeżeli państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie.

§ 20. 1. Pracownik otrzymuje zaliczkę w walucie obcej na niezbędne koszty podróży zagranicznej, w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

2. Za zgodą pracownika zaliczka może być wypłacona w walucie polskiej, w wysokości stanowiącej równowartość przysługującej pracownikowi zaliczki w walucie obcej, według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych określonego przez Narodowy Bank Polski z dnia wypłaty zaliczki.

3. Rozliczenie kosztów podróży zagranicznej jest dokonywane w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie wymiennej albo w walucie polskiej, według średniego kursu z dnia jej wypłacenia.

§ 21. W przypadku odbywania podróży zagranicznej w połączeniu z przejazdem na obszarze kraju, przepisy rozdziału 2 stosuje się odpowiednio.

ZAŁĄCZNIK do rozporządzenia określa WYSOKOŚĆ DIETY ZA DOBĘ PODRÓŻY ZAGRANICZNEJ ORAZ LIMITU NA NOCLEG W POSZCZEGÓLNYCH PAŃSTWACH

<i>Lp.</i>	<i>Państwo</i>	<i>Waluta</i>	<i>Kwota diety</i>	<i>Kwota limitu na nocleg</i>
1	2	3	4	5
1	Afganistan	EUR	47	140
2	Albania	EUR	41	120
3	Algieria	EUR	50	200
4	Andora	jak w Hiszpanii		
5	Angola	USD	61	180
6	Arabia Saudyjska	EUR	45	180
7	Argentyna	USD	50	150
8	Armenia	EUR	42	145
9	Australia	AUD	88	250
10	Austria	EUR	52	130
11	Azerbejdżan	EUR	43	150
12	Bangladesz	USD	50	120
13	Belgia	EUR	48	160

14	Białoruś	EUR	42	130
15	Bośnia i Hercegowina	EUR	41	100
16	Brazylia	EUR	43	120
17	Bułgaria	EUR	40	120
18	Chile	USD	60	120
19	Chiny	EUR	55	170
20	Chorwacja	EUR	42	125
21	Cypr	EUR	43	160
22	Czechy	EUR	41	120
23	Dania	DKK	406	1.300
24	Egipt	USD	55	150
25	Ekwador	USD	44	110
26	Estonia	EUR	41	100
27	Etiopia	USD	55	300
28	Finlandia	EUR	48	160
29	Francja	EUR	50	180
30	Grecja	EUR	48	140
31	Gruzja	EUR	43	140
32	Hiszpania	EUR	50	160

33	Indie	EUR	38	190
34	Indonezja	EUR	41	110
35	Irak	USD	60	120
36	Iran	EUR	41	95
37	Irlandia	EUR	52	160
38	Islandia	EUR	56	160
39	Izrael	EUR	50	150
40	Japonia	JPY	7.532	22.000
41	Jemen	USD	48	160
42	Jordania	EUR	40	95
43	Kambodża	USD	45	100
44	Kanada	CAD	71	190
45	Katar	EUR	41	200
46	Kazachstan	EUR	41	140
47	Kenia	EUR	41	150
48	Kirgistan	USD	41	150
49	Kolumbia	USD	49	120
50	Kongo, Demokratyczna Republika Konga	USD	66	220

51	Korea Południowa	EUR	46	170
52	Koreańska Republika Ludowo- Demokratyczna	EUR	48	170
53	Kostaryka	USD	50	140
54	Kuba	EUR	42	110
55	Kuwejt	EUR	39	200
56	Laos	USD	54	100
57	Liban	USD	57	150
58	Libia	EUR	52	100
59	Liechtenstein	jak w Szwajcarii		
60	Litwa	EUR	39	130
61	Luksemburg	jak w Belgii		
62	Łotwa	EUR	57	132
63	Macedonia	EUR	39	125
64	Malezja	EUR	41	140
65	Malta	EUR	43	180
66	Maroko	EUR	41	130
67	Meksyk	USD	53	140
68	Moldowa	EUR	41	85

69	Monako	jak we Francji		
70	Mongolia	EUR	45	140
71	Niderlandy	EUR	50	130
72	Niemcy	EUR	49	150
73	Nigeria	EUR	46	240
74	Norwegia	NOK	451	1.500
75	Nowa Zelandia	USD	58	180
76	Oman	EUR	40	240
77	Pakistan	EUR	38	200
78	Palestyńska Władza Narodowa	jak w Izraelu		
79	Panama	USD	52	140
80	Peru	USD	50	150
81	Portugalia	EUR	49	120
82	Republika Południowej Afryki	USD	52	275
83	Rosja	EUR	48	200
84	Rumunia	EUR	38	100
85	San Marino	jak we Włoszech		
86	Senegal	EUR	44	120
87	Republika Serbii	EUR	40	100

	i Republika Czarnogóry			
88	Singapur	USD	56	230
89	Słowacja	EUR	43	120
90	Słowenia	EUR	41	130
91	Stany Zjednoczone Ameryki (USA), w tym: - Nowy Jork - Waszyngton	USD	59	200
350 300				
92	Syria	USD	50	150
93	Szwajcaria	CHF	88	200
94	Szwecja	SEK	459	1.800
95	Tadżykistan	EUR	41	140
96	Tajlandia	USD	42	110
97	Tanzania	USD	53	150
98	Tunezja	EUR	37	100
99	Turcja	USD	53	173
100	Turkmenistan	EUR	47	90
101	Ukraina	EUR	41	180

102	Urugwaj	USD	50	80
103	Uzbekistan	EUR	41	140
104	Wenezuela	USD	60	220
105	Węgry	EUR	44	130
106	Wielka Brytania	GBP	35	200
107	Wietnam	USD	53	160
108	Włochy	EUR	48	174
109	Wybrzeże Kości Słoniowej	EUR	33	100
110	Zimbabwe	EUR	39	90
111	Zjednoczone Emiraty Arabskie	EUR	39	200
112	Państwa inne niż wymienione w lp.1-111	EUR	41	140

Sąd zważył, iż z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności z zeznań świadków z wyłączeniem świadka D. K., któremu sąd nie dał wiary, jak i zeznań strony pozwanej, a w szczególności z dokumentów rachunków kosztów podróży i rozliczeń delegacji załączonych do akt sprawy w oryginale z własnoręcznymi pokwitowaniami powoda odbioru należnych kwot wynika, iż powód otrzymał całość należności z tytułu diet i ryczałtów za noclegi wskazanych powyższymi przepisami prawa, co więcej strona pozwana dokonała nadpłaty tych należności z uwagi na opłacenie posiłków i noclegów powoda na promie w związku z podróżami odbytymi do (...)k. 613 i nast. K. 654

Powód w niniejszym postępowaniu nie wykazał, iż należności, których odbiór pokwitował, nie otrzymał, w szczególności świadek D. K. nie uczestniczył w żadnych czynnościach związanych z rozliczaniem należności z tytułu podróży służbowych powoda.

Z powyższych względów należało powództwo oddalić w zakresie żądania diet i ryczałtów za noclegi na podstawie powyżej wskazanych regulacji dotyczących podróży służbowych kierowców.

W punkcie II wyroku sąd odstąpił jednak od obciążania powoda kosztami procesu na rzecz strony przeciwnej na mocy art. 102 kpc mając na uwadze sposób dokonywania rozliczeń należności powoda przez stronę pozwaną, które mogły

budzić wątpliwości pracownika , sposób oznaczania kwot na przelewach bankowych powodujący u powoda trudności w wyliczeniu roszczeń .

O kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 96 ust1 pkt 4 i art. 97 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych , wobec przegrania sprawy przez pracownika koszty te ponosi Skarb Państwa .